

SENTÈNCIA 2003-32 DE 24 DE JULIOL DE 2003

DUANA. Registre de mercaderies sensibles. Es tracta d'una obligació de resultat que ha de fer possible conèixer les dades reals del moviment de les mercaderies. INFRACCIONS ADMINISTRATIVES. Responsabilitat per culpa "in vigilando" o "in eligendo". Actuacions dels empleats de l'empresa. PROCÉS ADMINISTRATIU. Legitimació de la societat propietària actual del negoci, com a part interessada en el marc de les relacions amb el titular administratiu del comerç.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La sentència de 23 de desembre de 2002 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formula per l'entitat "L. S.L." contra el M.I. Govern, en què demanava l'anul·lació de les resolucions de 3 d'octubre de 2001 i 23 de gener de 2002, mitjançant les quals es va imposar al Sr. J.P.B. una sanció de 30.050'61 euros, com a responsable d'una infracció greu de l'article 9.2.a) de la Llei de control de mercaderies sensibles.

2n.- Disconforme l'agent amb aquesta resolució, va interposar recurs d'apel·lació en data 30 de gener de 2003 i el va formalitzar davant d'aquesta Sala el 4 de març següent. Fonamenta la seva impugnació, en resum, en la manca d'intencionalitat i també de negligència, ja que els defectes apareguts en els registres del comerç són simples errors deguts a la imperícia de l'empleat que s'encarregava d'aquesta tasca. S'al·lega igualment que la llei no indica la forma de procedir en el registre de les mercaderies sensibles, la qual cosa vulnera diversos principis constitucionals, com els de legalitat, jerarquia, publicitat de les normes jurídiques, seguretat jurídica i interdicció de tota arbitrarietat. En darrer terme, es fa valer que l'Administració ja va realitzar altres controls amb anterioritat, sense que s'hagués indicat al titular de l'establiment la necessitat de modificar la forma en què es portaven els llibres de registre.

3r.- La representació del Govern va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 27 de març de 2003, en què reproduceix l'al·legació de manca de legitimació de l'agent i, quant al fons, interessa que es desestimi l'apel·lació formulada per la contrapart.

4t.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Com a qüestió prèvia, s'ha de confirmar el pronunciament de la sentència apel·lada sobre la discutida legitimació de la societat agent. Encara que la sanció objecte d'aquest procés va ser imposada al titular administratiu del negoci, no es pot oblidar que durant la tramitació de l'expedient sancionador va actuar el Sr. J.L.M. com a representant de l'anterior i, també, com a propietari real de l'establiment. Atès que l'esmentat Sr. J.L.M. ha constituït amb la seva esposa la societat "L. S. L.", i que aquesta entitat és la propietària actual del negoci, s'ha de considerar que té un interès en l'objecte del procés, en els termes que preveu l'article 23 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, en la mesura en què pot haver de respondre front al titular administratiu de l'import de la sanció, en el marc de les relacions que els vinculen.

Tercer.- La qüestió de fons que es planteja en aquest recurs ja ha estat examinada per aquesta Sala en sentències anteriors, en ocasió d'altres sancions de la mateixa naturalesa, imposades per l'incompliment de les previsions de la Llei de control de mercaderies sensibles.

Com es va dir en aquells casos, l'article 6 de l'esmentada llei determina clarament que els llibres de registre han de permetre determinar amb precisió, entre d'altres extrems, les entrades i sortides de mercaderies. Es tracta d'una obligació de resultat, de manera que no s'imposen altres requisits de forma diferents dels que estableix el reglament, però en tot cas ha de ser possible extreure del registre les dades reals del moviment de les mercaderies. En conseqüència, és una obligació clara i incondicionada, la infracció de la qual dóna lloc a l'aplicació del règim sancionador previst en la pròpia llei. En cap cas es pot considerar que es produeix una vulneració dels principis constitucionals –ben diversos d'altra banda– que invoca la representació de la part agent.

En el cas que ara s'examina, el contingut de l'acta de contenció estesa pel Servei de Duana, que no ha estat contradita quant a l'exactitud dels fets que es recullen en la mateixa, posa de relleu les diferents irregularitats que es van apreciar en els llibres de registre de l'agent -raspadures, ratlladures, errors en els assentaments i manca de coincidència entre l'estoc de mercaderies i les anotacions del llibre d'existències-, les quals constitueixen amb tota evidència la infracció que reflecteixen les resolucions administratives impugnades.

Quart.- Encara que no s'apreciï una especial intencionalitat o dol, l'infractor respon en aquest cas de la falta greu que li és imputada a títol de negligència. En concret, cal atribuir-li una *culpa in vigilando* o *in eligendo* per la incorrecta actuació dels empleats que estaven encarregats del registre, de la qual respon el titular de l'establiment, sota la dependència del qual es trobaven.

En darrer terme, resulta irrellevant el resultat de les anteriors inspeccions que van dur a terme els serveis administratius, ja que el fet de no haver-se apreciat en aquell moment l'existència de cap infracció no enerva el resultat del control que es va practicar en aquesta ocasió, i que va donar lloc a la iniciació de l'expedient sancionador que ara s'impugna.

En conseqüència, s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació que formula la representació de l'agent i confirmar en els seus propis termes la sentència que es recorre.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula l'entitat "L. S.L." contra la sentència de 23 de desembre de 2002 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.